

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1186/2018
07.03 .2018 .године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Драгојевић, председника већа, Весне Субић и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници по тужби тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Страхиња Симовић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа Марија Милетић, адвокат из ..., ради повећања издржавања и по противтужби тужиоца ББ из ..., против тужене АА из ..., ради укидања одлуке о супружничком издржавању, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 521/17 од 23.10.2017. године, у седници већа одржаној дана 07.03.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог-противтужиоца ББ из ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 521/17 од 23.10.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П.бр.48/14 од 13.06.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев туженог-противтужиоца ББ из ... којим је тражио да се у односу на тужиљу-противтужену АА утврди да је дана 12.11.2014. године, по сили закона престала обавеза супружанског издржавања утврђена ставом 2. изреке пресуде Општинског суда у Чачку П.бр.843/2009 од 12.11.2009. године, као неоснован. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев тужиље-противтужене АА па је продужено издржавање и после 12.11.2014. године, а које је одређено пресудом Општинског суда у Чачку П.бр.1225/08 од 13.02.2009. године, што је тужени-противтужилац ББ дужан признати у року од 15 дана по правноснажности пресуде. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев тужиље-противтужене АА којим је тражила да се обавезе тужени противтужилац ББ да јој на име супружанског издржавања плаћа износ од по 15.000,00 динара месечно, почев од 15.01.2014. године па убудуће док за то постоје законски услови, као и да доспеле, а неплаћене рате, плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде, чиме би се изменила пресуда Општинског суда у Чачку П.бр.1225/08 од 13.02.2009. године, у погледу висине доприноса, као неоснован. Ставом четвртим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 521/17 од 23.10.2017. године одбијена је као неоснована жалба туженог-противтужиоца ББ из ..., па је пресуда Основног суда у Чачку П.бр.48/14 од 13.06.2017. године потврђена у ставу 1, 2 и 4. изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени-противтужилац ББ је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку, у вези члана 202. Породичног закона, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Општинског суда у Чачку П.бр. 1225/08 од 13.02.2009. године обавезан је тужени ББ да на име супружанског издржавања плаћа тужиљи АА, месечно износ од 11.000,00 динара. Након ове одлуке донета је од стране истог суда пресуда П.бр.843/2009 од 12.11.2009. године којом је брак између АА и ББ разведен и обавезан је ББ да тужиљи АА као разведеном брачном другу, плаћа издржавање у месечном износу од 11.000,00 динара, почев од 12.11.2009. године па убудуће, за период од пет година, док за то постоје услови. Тужиља АА је пре истека периода од пет година, на који рок јој је правноснажном пресудом признато супружничко издржавање, поднела тужбу ради повећања супружничког издржавања на износ од 15.000,00 динара месечно, наводећи да су се у међувремену промениле околности и да су се њени трошкови живота повећали због наступања опште економске кризе. Тужени ББ је поднео тужбу ради укидања његове обавезе да плаћа издржавање бившој супрузи АА, јер је у међувремену прошло пет година, његово здравствено стање се погоршало због операције гласних жица, животни услови у којима живи су лоши, па сматра да више није дужан да плаћа супружничко издржавање.

Тужиља противтужена АА има обољење срца које се квалификује као тешко, а њена радна способност умањена је 100%, што произлази из налаза и мишљења вештака медицинске струке. Осим потпуне радне неспособности умањена јој је животна активност за 40% због болести. Она је инвалидски пензионер са месечном пензијом од 12.454,00 динара, живи са пунолетним сином који је запослен са месечним примањима око 300 евра, а у истој кући живи и њен бивши супруг ББ, који користи само једну собу. Трошкове одржавања куће носе тужиља-противтужена и њен син, а парничне странке имају и ћерку која је запослена као ... у болници у ... и која помаже мајци. Здравствено стање тужиле-противтужене се није променило у међувремену, рачунајући период од претходних одлука којима је ББ био обавезан да плаћа супружничко издржавање, а лекове које користи су на позитивној листи. Тужени- противтужилац ББ је пензионер са месечном пензијом од 45.400,00 динара. У време доношења претходне одлуке он је радио као ауто механичар, а такође је радио и са комбајном. У међувремену је оперисан од карцинома грла, одстрањена му је једна

гласна жица и нема рецидива. Због ове операције забрањен му је рад у прашини и простору где се пуши, због чега не може више да ради са комбајном, а пошто су настали и други здравствени проблеми не бави се више ни аутомеханичарским послом да би остваривао зараду. Његова радна способност умањена је за 40% трајно по основу болести, а такође му је 40% умањена и животна активност, такође због болести, што је утврђено вештачењем од стране вештака медицинске струке.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су закључили да постоје нарочито оправдани разлози за продужетак супружничког издржавања које је одређено правоснажном пресудом Општинског суда у Чачку П бр. 843/2009 од 12.11.2009. године, с обзиром на здравствено стање тужиље-противтужене АА и умањење њене радне способности од 100%, као и на чињеницу да тужени-противтужилац ББ прима пензију од 45.400,00 динара месечно и да продужење обавезе издржавања у износу од 11.000,00 динара не угрожава његову егзистенцију, због чега продужење обавезе супружничког издржавања за њега не представља очигледну неправду.

Према оцени Врховног касационог суда правилно су нижестепени судови применили одредбу члана 163. став 3. Породичног закона када су туженом-противтужиоцу продужили обавезу супружничког издржавања, због чега је ревизија туженог-противтужиоца одбијена.

Неосновано се у ревизији указује да околности у којима живи тужила-противтужена искључују могућност продужавања права на супружничко издржавање након протекла рока од пет година, с обзиром на чињеницу да је она уживалац инвалидске пензије у износу од 12.454,00 динара и да живи у домаћинству са својим сином, па може да задовољи нормалне захтеве своје егзистенције и без супружничког издржавања. У току поступка нижестепени судови су поуздано утврдили да постоје нарочито оправдани разлози који спречавају тужилу-противтужену да ради, због чега је правилно продужено издржавање на које је тужени-противтужилац ББ обавезан и после истека рока од пет година, у смислу члана 163. став 3. Породичног закона. Чињенице које се у ревизији истичу у погледу промене околности на основу којих је донета претходна одлука о супружничком издржавању, према оцени Врховног касационог суда не утичу ни на евентуално могућност смањења издржавања, у смислу члана 164. Породичног закона којим је прописана могућност измене одлуке о висини обавезе издржавања, имајући у виду висину пензије коју остварује тужени-противтужилац, његове могућности да плаћа супружничко издржавање, његове потребе и потребе тужиље-противтужене.

Чланом 166. став 1. Породичног закона прописано је да супружник остварује право на издржавање првенствено од другог супружника, па наводи ревизије којима се указује на могућности заједничког сина странака, са којим тужила-противтужена живи у заједничком домаћинству, да помаже у издржавању своје мајке не утичу на другачију одлуку о захтеву за укидање издржавања или евентуално смањење висине издржавања. Уосталом, потребе тужиље-противтужене су процењене на износ од 28.000,00 динара, које се не могу задовољити износима инвалидске пензије и супружничког издржавања, тако да ће

син странака доприносити задовољењу потреба своје мајке до износа који је потребан за задовољење њених укупних потреба.

Из наведених разлога, одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 414. Закона о парничном поступку.

Председник већа-судија
Биљана Драгојевић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић